

Uitspraak Commissie van beroep KNZB

Beroepszaak: BER 18-029
Startnummer appellant: 198906887

Appellant is in beroep gekomen tegen de volgende hier kort samengevatte uitspraak van de Tuchtcommissie, gewezen onder nummer 85321.

Datum: 31 mei 2018

Sanctie: Met ingang van 26 mei 2018 niet deelnemen aan acht bindende competitiewedstrijden, waaronder begrepen twee wedstrijden vanwege recidive. Reeds niet gespeelde wedstrijden sinds 26 mei worden in mindering gebracht.

Overweging: Slaan (van zijn tegenstander)

Wedstrijd: UZSC H1 – AZC Alphen H1, gespeeld op 25 mei 2018.

1. De Commissie van Beroep heeft deze zaak behandeld op 9 juli 2018. De Commissie is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. R.L.J. Toet, fungerend secretaris en mr. F. W. Drost, lid.
2. De Commissie van Beroep heeft kennis genomen van de stukken in eerste aanleg, waaronder het door de Tuchtcommissie opgemaakte proces-verbaal van het telefonisch verweer van appelland, volgens de vertaling door de teamleider van AZC luidend: “ik was midvoor en werd door tegenstander vastgehouden, de scheidsrechters lieten doorspelen, na het maken van doelpunt werd ik nog steeds vastgehouden en onder water geduwd. Na een instinctieve reactie kwam ik boven water en duwde de tegenstander weg. Er was geen opzet om de tegenstander te slaan.” Het eveneens door de Tuchtcommissie opgemaakte proces-verbaal van het oordeel van de scheidsrechters J. en Z., luidende: “in de 1^e periode werd appelland vastgehouden door tegenstander. Bij deze overtreding werd voordeel gegeven, waarna appelland scoorde. Na het maken van dit doelpunt draaide appelland zich om en sloeg tegenstander op de kin/bovenkant borst. Na deze overtreding direct UMV/4 gegeven.” De Commissie van Beroep heeft tevens kennis genomen van het namens appelland ingediende beroepschrift, dat ter zitting wordt besproken.
3. Ter zitting zijn aanwezig appelland, zijn raadsheer en tolk de heer E., rapporterend scheidsrechter Z. en scheidsrechter J.
4. Allereerst geven de scheidsrechters hun visie op het gebeurde: Appelland werd als midvoor vastgehouden, maar de spelsituatie was dusdanig dat de voordeelregel werd toegepast, waarna appelland erin slaagde achterwaarts een doelpunt te scoren. Appelland bevond zich onder water, maar werd direct na het doelpunt (binnen ca. 1 seconde) losgelaten, waarna hij bovenkwam, zich omkeerde en een directe slag met de vuist gaf op de kin van zijn tegenstander. Deze actie werd bestraft met een UMV4. De wedstrijd werd gespeeld in het kader van de “Play Offs”, waarbij snelrecht van toepassing is, reden waarom de Tuchtcommissie telefonisch contact nam met appelland en scheidsrechters en een proces-verbaal opstelde van hun reacties. Overigens is daarin de vaststelling dat scheidsrechter J. de situatie in eerste instantie beoordeelde niet juist, dat was scheidsrechter Z. Zijdens appelland wordt opgemerkt dat sprake was van een reactief optreden door hem, hetgeen niet blijkt uit het tuchtrapport, maar wel in het proces-verbaal wordt genoemd. Omdat zijn tegenstander hem langer dan de genoemde seconde bleef vasthouden moest appelland zich losmaken en afduwen van zijn tegenstander. Bovendien is de gegeven UMV4 niet juist, maar had dit een U20 voor de tegenstander moeten zijn vanwege het vasthouden en verhinderen weer boven water te komen.
Van scheidsrechterszijde wordt daarover opgemerkt dat sprake was van dood spel en dat de aan appelland gegeven UMV4 wel degelijk juist was; bovendien was de periode van vasthouden na het doelpunt niet zo lang als appelland beweert.
Volgens appelland bevond hij zich bij het scoren al met het hoofd onder water omdat zijn tegenstander zijn arm om zijn nek had geplaatst en realiseerde hij zich ook niet direct een doelpunt te hebben gemaakt. Hij wilde zich losmaken en had daartoe alleen de rechterarm

vrij, die hij dan ook gebruikte om de actie van zijn tegenstander te stoppen. Het was niet de bedoeling diens gezicht te raken.

5. De Commissie van Beroep overweegt dat de waarneming van beide scheidsrechters gelijk was en hun oordeel unaniem is dat een vuistslag heeft plaatsgevonden en dat niet slechts sprake was van een zich losduwen. Deze conclusie wordt gesteund door de door appellant ingebrachte reactie van de betreffende tegenstander, die spreekt van “een tik richting mijn gezicht”.
Van een zo ervaren speler als appellant, ook op internationaal niveau, mag meer zelfbeheersing worden verwacht.
Voor de Commissie van Beroep staat vast dat appellant zich heeft schuldig gemaakt aan wangedrag zoals omschreven in artikel L6.1 van het Tuchtreglement.
De Commissie van Beroep houdt bovendien rekening met de omstandigheid dat appellant eerder, op 17 juni 2017, door de Commissie is veroordeeld wegens strafbaar handelen (art. L 6 lid 1)
6. De Commissie van Beroep beslist als volgt:
 - a. De uitspraak van de Tuchtcommissie wordt gewijzigd met betrekking tot de strafoplegging en wordt overigens gehandhaafd.
 - b. De Commissie van Beroep ontzegt appellant onvoorwaardelijk het recht ingaande 26 mei 2018 deel te nemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt gegeven 6 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en jeugd.
 - c. Daarnaast ontzegt de Commissie van Beroep appellant voorwaardelijk het recht tot deelname aan 2 bindende competitiewedstrijden indien hij wederom wordt bestraft wegens wangedrag in de periode van een jaar na afloop van de onvoorwaardelijke straf.

Nieuwegein, 6 augustus 2018

mr. J.R. Berculo vice-voorzitter
mr. R.L.J. Toet, fungerend secretaris
mr. F.W. Drost, lid